

себе, у свої сили. Вчителям потрібно допомогти дітям знайти своє «Я». Відкинути усі стереотипи, нахшталт: зовнішній вигляд дає повну оцінку людині; дівчатка слабкі та чуттєві – їм ніколи не стати президентом; він отримав двійку з фізики і його мрія стати інженером ніколи не здійсниться.

У кожного з нас є всі шанси стати тим, ким ми хочемо, головне вірити у те, що робиш та працювати над собою кожного дня.

*Науковий керівник: Хоменко-Семенова Л.О.,
канд. пед. наук, доцент*

УДК 159.947.5:316.628 (043.2)

Корнєєва О.Д.

Національний авіаційний університет, Київ

ВПЛИВ ЗАСОБІВ МАСОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ НА МОТИВАЦІЮ УСПІХУ ЧИ НЕВДАЧІ

Мотивація є рушійною силою будь-якої діяльності людини, основою її успіху. Кожен з нас хоче бути успішною людиною. Дехто займається саморозвитком, щоб досягти омріяного ідеалу. А чи замислювався хтось, як зовсім дріб'язкові речі навколишнього світу, наприклад телебачення, впливають на шлях до наших зверхень?

Мотивація успіху та невдачі була предметом уваги Г. Мюррея, Дж. Аткінсона, Т. Елерас, А. Реана. Вони розглядали її як одне з побічних утворень процесу соціалізації індивіда, що формується під впливом зовнішнього середовища.

Невід'ємним компонентом сучасного глобалізованого світу є засоби масової інформації (ЗМІ). До них належать радіо, телебачення, періодичні друковані видання, реклама. ЗМІ виконують функції забезпечення комунікації, просвіти, відпочинку тощо, супроводжують усю нашу діяльність. Проте кожне явище має як переваги, так і недоліки, тому слід критично аналізувати те, з чим ми стикаємося щодня.

В. Пугачов виокремлює декілька принципів відбору матеріалу засобами масової інформації [1, С. 262]. У контексті теми, що розглядається, аналізуємо два з них:

- пріоритетність і привабливість теми для громадян. Так, найчастіше повідомлення ЗМІ спрямовані на висвітлення проблем: аварії, катастрофи, епідемії та відсутність вакцин, політичні перевороти, скандали, злочини.
- неординарність фактів. Знову ж таки, частка інформації про надзвичайні події переважаючою. Події повсякденного життя не привертають увагу глядача (читача, слухача) та не утримують його інтерес.

Отже, відзначаємо схильність ЗМІ до інформації негативного характеру. Така тенденція підсилюється ситуацією, що склалася на Сході України. Регулярно ми дізнаємося про атаки, обстріли, людські втрати. Сукупність інформації такої спрямованості призводить до зниження рівня почуття безпеки у громадян України і підвищенню рівня тривожності, збільшення імовірності виникнення

травматичної ідентичності деструктивного варіанту розвитку.

Дослідження показують, що високий рівень реактивної і особистісної тривожності, своєю чергою, сприяє формуванню низького рівня мотивації досягнення та потреби в досягненні, трансформації ціннісних орієнтацій, пов'язаних із самовизначенням та самореалізацією [2]. Особистість налаштовується не на успіх у своїй діяльності, а на невдачу, не розуміє докладання сенсу будь-яких зусиль, перестає вірити у власні сили.

Задля збереження власної психічної рівноваги чимало громадян застосовують адаптаційні механізми: стратегії регресивного копіюгу (придушення, уникання деструктивних думок, почуттів), відмови від перегляду новин в цілому. Проте варто зазначити, що ЗМІ фактично є джерелом просвіти суспільства, осередком різнобічного культурного розвитку особистості. Постає необхідність реорганізації та доповнення принципів діяльності ЗМІ зі збереженням їх функцій. Важливим є розвиток емоційної грамотності та емоційного інтелекту суспільства, що полягає у вмінні розрізняти емоції (прив'язані до конкретної ситуації), почуття (до конкретних об'єктів) настрої (ставлення до життя в цілому) та керувати ними, відновлювати рівновагу. Декілька ефективних методик пропонує В. А. Климчук [3, С. 61-94]. Оволодіння окремими техніками дозволить не потрапляти в пастки емоційного мислення та надмірного узагальнення, пастки «катастрофізації» та імовірностей [3, С. 244-233].

Засоби масової інформації мають вагомий вплив на особистість, зокрема її мотиваційну сферу. Не завжди цей вплив є конструктивним і спрямованим на розвиток людини. У зв'язку з тим, що ЗМІ можуть порушувати емоційну рівновагу, рекомендуємо виробити загальнодоступні прийоми психологічної емоційно-вольової регуляції для забезпечення поінформованості особистості зі збереженням стійкості її позитивної мотивації до діяльності.

Список літератури

1. Пугачев В. П., Соловьев А. И. Введение в политологию. – М., 1995. – 278 с.
2. Електронний ресурс. Артемова О. І. Професійна самореалізація особистості в сучасних умовах. [Режим доступу]: <http://social-science.com.ua/article/186>.
3. Вилонас В. К. Психологические механизмы мотивации человека.
4. Климчук В. А. Практическая психология, или Как подобрать ключик к любому человеку. 1000 подсказок на все случаи жизни. – Х.: «Клуб Семейного Досуга», 2015. – 416 с.

*Науковий керівник: Хоменко-Семенова Л.О.,
канд. пед. наук, доцент*

УДК 159.92-053.5 (043.2)

Корнієнко Л.І.

Національний авіаційний університет, Київ

АРТ-ТЕРАПІЯ ЯК МЕТОД ПРАКТИЧНОЇ ПСИХОКОРЕКЦІЇ МИСЛЕННЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

Метод арттерапії – це особлива форма психокорекції, психотерапії та розвитку особистості, яка відбувається на основі творчості за допомогою різних видів мистецтва (музика, малювання, ліплення, театральні постановки). Арттерапевтичні техніки застосовуються у психокорекції пізнавальних процесів дітей [1, с. 25].